

méliás hölgy» címszerepében — országos híré sikereket aratott. 1912-ben a Nemzeti Színház tagjai sorába szerződtette és ettől kezdve haláláig az ország első színházának a tagja maradt. A »Zalameai bíró«, »A bor«, »Süt a nap«, »Az új rokon«, »Sárga csikó«, »A Clémenceau-ügy«, »Cyranó« stb. voltak újabb sikereinek állomásai. Ezekben a szerepeiben a szövegen messze túlmenő érdekességet, színt és súlyt tudott adni a maga munkájának. Somló Emma a lelkes művészeknek abba a fajtájába tartozott, akik szívesen vállalnak minden munkát azzal a hitttel és azzal az erővel, hogy az igazi művész a legkisebb feladataiban is értéket tud kitermelni: nem a szerepből, hanem saját magából. Az a megelégedettség, amely művészi pályáján jellemezte, harmóniát teremtett magánéletében is és különösen, amióta másodszor férjhezment, szinte közmondásossá vált a művészvilágban az a harmónikus boldogság, amelyben Somló Emma második férjével, Király Elemérrel, a volt katonatisztrel élt, aki az ő kedvéért hagyta ott pályáját és választott magának polgári hivatalt. Somló Emma tevékeny részt vett a jótékony célú és társadalmi mozgalmakban is és a háború egész ideje alatt vezetője volt egy hadikórháznak, amellet pedig számos nőegyesület és társaság vezető tagja volt. Mindezekért az értékeiért, emberi kedvességéért és jótulajdonosságaiért kiváltságosan nagy szeretetnek örvendett kollégái körében és dédelgetett kedvence volt a legjobb pesti társaságoknak. Halála tragikus hirtelenséggel következett be: 1927. okt. 2-án, a »Te csak pipálj, Ladányi« előadásán hirtelen rosszul lett és hiába volt minden orvosi segítség, okt. 8-án meghalt.

Somló István, színész, sz. 1902. máj. 8-án, Szolnokon. Atyja: S. Jenő, az Orsz. Munkásbiztosító-pénztár néhai igazgatója, anyja: Balázs Sarolta. Budapesten végezte gimnáziumi tanulmányait és 1920-ban érettségét tett, mely után a színészakadémiát látogatja. 1923-ban dr. Bárdos Artur a Renaissance Színházhoz szerződtette. 1924-ben a Belvárosi Színházban játszik, innen a Vígszínház meghívását fogadta el. A »Színészujság« jelestollú munkatársa. Főbb szerepei: Iván (Az első hajnal),

Henry (Szeretni), Oswald (Kisértetek), René (Árnyhalász), Fournier (Őszi szerelem), Malinka (Noszty fiú), Ludier hadnagy (Vitéz Miklós: »Békesség«), Denys Bayot (A Szerelem és Halál játéka), Gróf Valéry (Postáskisasszony), dr. Gerőffy (Alvó férj), Seregély (Világ bajnok), Evans Freddy (A zöld lift) stb.

Somló József, operaénekes, sz. 1893. okt. 1-én, Szilágysomlyón. Tanult Manheitz Jakab énekiskolájában, 1914-ig. Első szerepe Kassán 1914. októberében a »Cigánybáró« címszerepe volt. Azóta fellépett Pozsonyban, Eperjesen, Lőcsén, Temesvárott, Aradon, Brassóban, Szegeden, Debrecenben és általában Nagymagyarország összes nagyobb városában. Eddigi igazgatói voltak: Faragó Ödön, 1921 óta a Városi Színházban, Ábrányi Emil, báró Wlassich Gyula, Mader Raoul és 1927 óta a M. Kir. Operaházban Radnai Miklós. A világháborúban Prágában teljesített katonai szolgálatot. Főbb szerepei: »Hoffmann meséi«: címszerep, »Faust«: címszerep, »Bánk bán«: Ottó; »Bohémek«: Rodolf; »Carmen«: Don José; »Parasztbecsület«: Turiddu, továbbá »Holtak szigete«: Timaeus; »Turandot«: Pong, »Rigoletto«: herceg; »Cremonai hegedűs«: Sandro; »Szevillai borbély«: Almaviva; »Álarcosbál«: Riccardo; »Falstaff«: Fenton; »Bolygó hollandi«: Kormányos; »Bajazzók«: Beppo; »Don Pasquale«: Ernesto stb. 1923-ban Bécsben is vendégszerepelt.

Somló Sándor, (mogyorósi és bánóczi Hlavathy Ödön), színész, színikazgató, színműíró, sz. 1858-ban, Kaposon, Ung m., megh. 1916. szept. 2-án, Budapesten. Atyja Hlavathy János, a jászói premontrai-rend jószágainak számtartója volt. (sz. 1814-ben, megh. 1887. febr. havában, Ungvárt.) Iskoláit Ungvárott, Sárospatakon és Budán végezte. Ekkor kedvet kapott a színészethez és hogy célját elérje: megszökött hazulról, Szekesfehérvár felé vette útját, azonban a szigorú apa visszahozatta. 1875-ben mégis elindul a művészpályán és Somló Sándor néven beiratkozik a színészakadémiára, ahol 3 évet töltött és már itt feltűnt ideális szép alakjával, csengő hangjával, kiváló szorgalmával és egy — verskötetével. 1878-ban Beödy Gábor Győrbe szerződtette, ahol 3 évet